

ikke nogenlunde kunne beskæftige det store, nu saa stærkt forøgede Antal Embedsmænd, vi have i disse Etater. Jeg tror, at det hverken gavner Anden i Armeen eller Slagfærdigheden, at man ikke har en jevn god, passende Beskæftigelse for disse Embedsmænd. Men dette vigtige Hensyn er efter min Formening ikke taget ved dette Forslag.

Jeg kommer dernæst til at tale om det finansielle Spørgsmaal. Det ærede Medlem, som har indbragt Forslaget, har lovet os, at det skulde betyde 211,000 Kr., synes jeg, han sagde ved Indbringelsen, ud over det Nuværende, det vil altsaa sige: 8,750,000 Kr. Jeg har foretaget en Sammenligning med Landstingsforslaget, med hvilket det foreliggende Forslag er meget nøie overensstemmende. Jeg har ogsaa gjort nogle Beregninger, men jeg er ikke kommen til det samme Resultat, og jeg er ikke sikker paa, at det ærede Medlem vil faae Krigsministeriets Segl paa sine Beregninger (Vojfen: Det har jeg ikke forlangt.). Det ærede Medlem siger, at han ikke har forlangt det, men det er en Feil, det ærede Medlem skulde i Tide have forlangt det, hvis han vilde have undgaaet nogen Diskussion om dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem sparer ganske vist ved sine tusinde Mand Tulegrøden, de 105,000 Tjenestebage er en virkelig Besparelse, men den opnaar det ærede Medlem ved at gjøre et Hug i den lige Vernepligt. Den Besparelse, der opnaas ved at tage Kombattanter til Militærarbeidstjeneste, maa han ikke skrive sig tilgode, thi den er dobbelt dyr, man maatte hellere betale dobbelt for at undgaa den. Det ærede Medlem maa altsaa ikke skrive sig denne Besparelse af 68,000 Kr., som den er regnet til i Landstinget, tilgode. Med Hensyn til Kavalerne er det for det Første saaledes, at det ærede Medlem har Afdelingerne for Fodfolket, for Kavalleriet, for Feltartilleriet og Ingenieurkorpset formerede paa samme Maade som Landstinget; han har 4 Liniekompagnier og et Forstærkningskompagni mindre til Fæstningsartilleriet, men han giver en ikke uvæsentlig Forøgelse i Befalingsmændene, altsaa kan den Forskjel, der bliver tilbage mellem hans Fæstningsartilleri og Landstingets, visnol i det Høieste anslaaes til 40—50,000 Kr. Forøvrigt ere alle Afdelinger som Landstingsforslagets, og alle Afdelinger ere meget væsentlig forøgede, det vil sige forstærkede.

Saa vi nu over til de Paragrafer, som det ærede Medlem engang i sin Tid fandt paa at foreslaa skulde udgaa, saa vil det findes, at det ærede Medlem Skridt for Skridt har holdt sig til Landstingets Rammer og endog enkelte Steder givet en Stabsofficer mere. Han har holdt sig dertil uden nogen Afknappning eller Prutten, han har ikke villet klippe en Kapitain af hist og en Lieutenant her. Nei, Kapitainer har han ikke klippet af, dernimod har han lagt et Par Stykker til, men dog har han klippet et Par Lieutenanter af og nogle enkelte Overserjenter, men Forskjellen paa Rammerne vil blive af ringe finansiell Betydning; iøvrigt vil det være Landstingets Forslag. Hesteholbet er efter det foreliggende Forslag 600—650 Heste mere end det hidtil gjældende, men det er 156 Heste mindre end Landstingets Forslag; idet der nemlig er foreslaaet, at de 92 Heste pr. Feltbatteri skulde gaa ned til 79, et Forslag, som Landstinget iøvrigt selv har stillet i Fællesudvalget, og som Høire stillede ved 2den Behandling. Det er altsaa ikke nogen ny Opfindelse, det er Høires Forslag begge Steder, baade i Landstinget og her, det er en Forandring, der er beregnet af Landstinget til en Besparelse af 32,000 Kr. Ellers er hele den Jordbyrelse af Hesteholbet, som fandtes i Landstingets Forslag, tilstede i dette Forslag. Jeg indrømmer, at der, som jeg før nævnte, ved de 1,000 Mand og enkelte Smaapillerier er endel Besparelse; men naar det ærede Medlem ikke kan besegne de besparede Tjenestebage til Mere end 300,000 Kr., saa forstaar jeg ikke, hvor stor Forandringen kan være fra Landstingets Forslag, thi Landstingets Ordsfører har regnet sin til 4—500,000 Dage. (Vojfen: For Fodfolket.) Nei, for det Hele. Jeg tror iøvrigt, at det ærede Medlem har Ret i sin Beregning, nemlig til cirka 300,000 Dage; men det ærede Medlem vil da komme til at se, at de 1,000 Mand, han bespærer for at nøde Enkelte til at gaa paa Ladegaarden eller andre Steder hen i Vintermaanederne, ere ikke for Noget at regne; kunde man bespare Noget ved Gjenindkaldelse til Reserven, saa var det noget Andet; det var Penge værd. Saa bliver der efter det ærede Medlems Forslag en Besparelse tilbage af et Par Hundrede Tusinde Dage; men jeg vil gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at hans Officerer, Underofficerer og Flere give 200,000 Dage. De ville saaledes give det samme Antal Dage og blive